

Det Anarkistiska Biblioteket

Krapotkin i Stockholm

Ivan Oljelund

Ivan Oljelund
Krapotkin i Stockholm
1917

Tidningen Brand #24 1917

www.anarkistiskabiblioteket.se

1917

Det ges stunder och tillfällen i livet, då man med buddismen betvivlar verklighetens realitet. En sådan stund var den vackra lördagsmorgonen vid Centralstationen i Stockholm, då den internationella kommunistiska anarkismens största namn, allas vår gamle vördade vän *Peter Krapotkin*, passerade huvudstaden på genomresa till sitt hemland Ryssland, från vilket han i årtionden varit förvisad.

Krapotkin - vilken gloria av idealitet strålar icke kring detta världsbekanta namn, isynnerhet för oss unga! I vilken andlig resning står icke denne man för oss! Under tårar och i kärlek ha vi läste hans underbara "Minnen" - ett verk, fullt av finhet och ädel känsla, endast det i stånd att för alltid helt erövra oss. Är det möjligt att denne man är till och lever bland oss andra, att sådana människor ännu finns i världen? Är han ej en sagans ideala gestalt, denne märklige ryss, bunden till en svunnen, skönare värld än vår? Så ha vi kanske undrat inom oss, många...

Och så fingo vi höra att Peter Krapotkin skulle resa genom Stockholm!

Vi samlades på morgonen, några kamrater, i spänd väntan. Även landsmän till den väntade gästen hade infunnit sig. Tåget var försenat vilket ännu mer ökade vår spänning. Så äntligen kom det.

Krapotkin!

En liten vacker gubbe, med vitt, böljande skägg, livliga genomträngnade, men så goda och barnaklara blå ögon, rosigt i hyn och hjärtligt leende. Enkelhet, hjärtlighet och innerlig godhet talare ur varje rörelse och från den mjuka handens fasta, varma grepp. Fullkomlig likhet med de porträtt, vi alla så väl känna. Och just sådan man alltid tänkt sig honom.

Just som han steg av tåget, välkomnades han av Hinke Bergegren, som med några ord på franska överräckte ett fång röda rosor jämte en tryckt hälsning, så lydande:

*Peter Krapotkin, den sociala revolutionens kämpe hälsas av Sverges
Ungsocialistiska parti och tidningen Brand.*

Så bar det av ut från perrongen. På stationstrappan utbringade Bergegren ett leve för den store kämpen, vari kraftigt instämades med fyra hjärtliga hurarop.

Därefter höll G. H:son Holmberg på tyska ett välkomsttal av följande innehåll:

Vördade Gamle! Jag har haft nöjet att upprepade gånger vara gäst i edert hem i Harrow on the Hill, då jag på 80-talet vistades hos min

landsman G. F. Steffen. Tillåt mig därför att som svensk få hälsa eder välkommen här på eder genomresa till *vårt nyförvärvade broderland* Ryssland. Tillåt mig också att få fästa eder uppmärksamhet på en grupp här församlade lärjungar till eder och förärare av eder som Europas socialistiske Altmeister. Var hjärtligt välkommen och eder maka.

Krapotkin tackade med några få ord. Trött av resan for han därpå till Grand Hotell för att på aftonen kl. 6,37 fortsätta resan med Haparandatåget norröver, hem till Ryssland och Petrograd, efter 41 års landsflykt.

Kamraterna åtskiljdes, alla ett oförgätligt och dyrbart minne rikare.

I nästa nummer vilja vi införa ett porträtt av Krapotkin, taget i Stockholm samt en artikel om honom från det korta sammanträffandet, som Hinke Bergegren lovat att skriva.